

[Indenrigsministeren.]

derom er indsat i Lovforslaget, er det sket under Hensyn til, at Ønske om en saadan Adgang til at indvælge Personer udenfor Byraadet i visse staaende Udvalg, hvor der fandtes saadanne, som man skønnede det særlig værdifuldt at faa ind i dem, er fremført fra mange Sider, ogsaa indenfor Købstadforeningen. Derfor har jeg fundet det rimeligt at imødekomme dette Ønske.

Det ærede Medlem gik ret udførligt ind paa Bestemmelserne i § 17, som opretholder Sognepræsten som født Medlem af Skolekommissionen, og det ærede Medlem var bestemt derimod. I Bemærkningerne til Lovforslaget vil det ærede Medlem finde Forklaringen paa, at Lovforslaget paa dette Punkt er formet paa en saadan Maade, som det er, og det ærede Medlem vil se, at der derigennem aldeles ikke af Indenrigsministeren eller af Indenrigsministeriet er taget Stilling til denne Sag. Lovforslaget er kun Udtryk for, at man har bøjet sig for Undervisningsministeriets Opfattelse, gaaende ud paa, at dette Spørgsmaal bør ordnes samtidig med en Skolelovgivning og ikke i Købstadkommunalloven. Da vi saaledes ikke har taget Stilling til denne Sag i Forslaget, synes der heller ikke at være Plads for den Bemærkning, som det ærede Medlem gjorde om, at Venstre paa dette Punkt syntes at have ændret sin Opfattelse fra svunden Tid. I øvrigt mener jeg, at Tider kan ændre sig paa en saadan Maade, at det kan være saare naturligt og overordentlig velbegrunderet, at forskellige Opfattelser fra samme Side fremføres til vekslende Tider, og jeg minder det ærede Medlem om, at der i svundne Tider var større Styrke i Kravet om Præstens Fjernelse fra Skolekommissionen som født Medlem, end Tilfældet nu kan siges at være. Thi i svundne Tider kom Præsten udefra, han førtes til Kommunen gennem rent ministeriel Udvælgelse, nu derimod udpeges Præsten af Menigheden, han er paa en Maade Sognets Tillidsmand i aandelige Sager, den, som Beboerne selv har valgt sig, og derfor kan det, synes jeg, nu være bedre begrundet, end Tilfældet var i svunden Tid, at han ifølge sin Stilling har Sæde i Skolekommissionen. Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds gav i denne Forbindelse en drastisk og munter Skildring af, hvad Følgen kunde blive af, at Formanden og Præsten begge har Adkomst til at indkalde Skolekommissionen til Møde. Det ærede Medlem skildrede meget muntert, hvordan

Formanden indkaldte den ene Dag, og Præsten indkaldte den næste, og de Følger, som deraf kunde opstaa. Ja, saadant noget kan man jo nok sidde og fantasere sig til, men da den samme Bestemmelse om Præstens Ret til at indkalde Skolekommissionen sidestillet med Formandens har været gældende lige siden 1868, uden at det paa noget Tidspunkt noget Sted, saa vidt mig bekendt, har ført til den af det ærede Medlem skildrede Farce, kan jeg ikke tro, at der skulde opstaa nogen Fare ved, at man paa dette Punkt opretholder den gældende Bestemmelse. — Det ærede Medlem hævdede, at Præsten i hvert Tilfælde altid skulde have mindst eet af Skolekommissionens Medlemmer med, for at Kommissionen skulde kunne indkaldes til Møde. Det vil jo i mange Tilfælde sige, at det skal være Flertallet af Kommissionen og ikke et enkelt Medlem, bortset fra Formanden, som kan indkalde til Møde, og herom er jeg naturligvis villig til at forhandle.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om det ønskelige i, at der kom et Samarbejde i Stand mellem Hjælpekassebestyrelsen og Fattigudvalget, og knyttede i denne Forbindelse nogle Bemærkninger til Lovforslagets § 21, hvori jeg er ganske enig med det ærede Medlem. Jeg har ogsaa i det Forslag til Lov om Ændringer i Hjælpekasseloven, som ligger i det høje Folketing, truffet Dispositioner til, at et saadant intimt Samarbejde kan tilvejebringes, saaledes at Bestyrelserne for Hjælpekassen og Fattigkassen altid gensidig kan vide, hvad der er gjort overfor denne eller hin Ansøger. Det ærede Medlem ønskede nu Bestemmelsen herom indføjet i Købstadkommunalloven ud fra det Ræsonnement, at det ærede Medlem ikke mente, at Hjælpekasseforslaget burde blive til Lov. Det ærede Medlem ønskede ikke dette Forslag vedtaget. Jeg maa sige, at jeg ønsker det modsatte; jeg ønsker det fremmet. Nu maa vi saa se — det vil Tiden jo vise —, hvem af os der faar sit Ønske opfyldt; men i hvert Tilfælde: saa længe jeg har en grundet Forhaabning om at naa igenem med Forslaget, som ligger til Behandling i det høje Folketing, ser jeg ikke nogen Anledning til i Købstadkommunalloven at optage Bestemmelser i saa Henseende.

Det ærede Medlem fremførte saa den Betragtning, som gentagne Gange har været fremsat fra Købstadforeningens Side, at Hjælpekassebestyrelsen burde være et